

INVATAREA COLABORATIVA IN GRADINITA

EDUCATOARE : ISTOVAN CORNELIA

Grădinița Băsești

Învățământul românesc se confruntă cu probleme din ce în ce mai complexe, care necesită un nou mod de gândire, idei noi, informații noi și bineînțeles, un nou mod de a învăța.

A învăța să cooperezi reprezintă o competență socială indispensabilă în lumea actuală și care trebuie inițiată de la cele mai fragede vârste. Indiferent de sintagma preferată - fie învățare prin cooperare, colaborare, învățarea colaborativă - avem în vedere aceeași realitate, adică o situație de învățare în care copiii lucrează împreună, învață unii de la alții și se ajută unii pe alții. În acest fel, prin interacțiunile din interiorul grupului își îmbunătățesc atât performanțele proprii, cât și ale celorlalți membri ai grupului.

Rezultatele cercetărilor arată ca acei copii care au avut ocazia să învețe prin cooperare, învață mai repede și mai bine, rețin mai ușor și privesc cu mai multă plăcere învățarea școlară. Prin accentul pus deopotrivă pe competențe sociale, metodele de învățare prin cooperare îi ajută pe copii să relaționeze și să-și dezvolte abilitățile de a lucra în echipă. Copiii se familiarizează cu diferite roluri. În grupurile cooperative, fiecare copil are o responsabilitate specifică, fiecare copil trebuie să fie antrenat în realizarea proiectului comun și nici unul nu are voie să stea deoparte. Succesul grupului depinde de succesul în muncă al fiecăruia.

Conceptul de învățare prin cooperare este o metodă care implică procedee de colaborare și activitate comună în rezolvarea unor sarcini de instruire: copiii lucrează împreună, uneori în perechi, alteori în grupuri mici, pentru a rezolva una și aceeași problemă, pentru a explora o temă nouă sau a crea idei noi, sau a realiza veritabile inovații.

După cum arăta J. Richardson, activitățile bazate pe învățarea prin cooperare au câteva caracteristici generale. Printre acestea sunt:

- interdependența pozitivă;
- răspunderea individuală;
- caracterul eterogen al membrilor și grupurilor;
- conducerea în comun; predarea directă a deprinderilor sociale;
- rolul de observator al educatoarei, care poate interveni atunci când este necesar

Învățarea prin cooperare, se realizează printr-o paletă bogată de activități și oferă copiilor o învățare activă, un plus de lejeritate și mai multă coerență procesului de predare, punând accent deosebit pe joc ca metodă de bază a acestui proces. Această metodă valorifică avantajele muncii școlare și extrașcolare, asigurând condițiile necesare pentru ca efortul comun al copiilor să fie bine organizat și susținut.

Ei au posibilitatea de a explora și cunoaște domenii noi, de a acumula cunoștințe în mod independent, dezvoltându-și competențe, precum: creativitatea, spiritul de inițiativă, capacitatea de a comunica și de a lucra în echipă .

1. ELEMENTE DE BAZA ALE INVATARII PRIN COOPERARE

- *Interdependența pozitivă*

Copiii realizează că au nevoie unii de alții pentru a duce la bun sfârșit sarcina grupului. Educatoarea poate structura această interdependență pozitivă, stabilind scopuri, recompense și resurse comune, precum și roluri distribuite (cel care rezumă, cei care încurajează pe ceilalți, cel care formulează răspunsul).

- ***Interacțiunea directă***

Copiii se ajută unii pe alții să învețe, încurajându-se și împărtășindu-și ideile. Ei explică celorlalți ceea ce știu, discută, se învață unii pe alții. Educatoarea aranjează grupurile în așa fel încât copiii să stea unii lângă alții și să discute fiecare aspect al temei pe care o au de rezolvat.

- ***Răspunderea individuală***

Se evaluează frecvent performanța fiecărui copil și rezultatul i se comunică lui cât și grupului. Educatoarea poate scoate în evidență răspunderea individuală, uneori aplicând scurte testări unora dintre copii, selectați într-o anumită ordine (de exemplu, din doi în doi) sau desemnați aleatoriu câțiva sau alegând la întâmplare un membru al grupului care să dea un răspuns .

- ***Deprinderi interpersonale și de grup mic***

Grupurile nu pot exista și nici funcționa eficient dacă preșcolarii nu au și nu folosesc anumite deprinderi sociale absolut necesare.

Copiii trebuie învățați aceste deprinderi la fel cum sunt învățați orice altceva. Ele includ conducerea, luarea deciziilor, clădirea încrederii, comunicarea, managementul conflictelor.

- ***Procesarea în grup***

Grupurile au nevoie de anumite momente pentru a discuta cât de bine și-au atins scopurile și pentru a menține relații eficiente de muncă între membri lor. Educatoarea creează copiilor condițiile necesare acestei procesări prin sarcini ca:

- ☉ enumerați cel puțin trei acțiuni ale membrilor care au condus la succesul grupului;
- ☉ enumerați cel puțin o acțiune care ar putea spori succesul grupului mâine.

Educatoarea monitorizează în permanență învățarea grupurilor și le dă feedback lor și întregii grupe despre cum lucrează

2. DE CE UTILIZAM ÎNVĂȚAREA PRIN COOPERARE?

Procesul de învățare nu poate fi conceput, în contextul actual, fără cooperare: pot colabora 3-4 copii într-un grup, 16-20 copii dintr-o grupă, dar pot lucra și copii din grupe și grădinițe diferite, în proiecte comune. Deci, a coopera înseamnă a lucra împreună pentru un scop comun, presupunând un schimb activ de idei, înseamnă a dezvolta componenta socială a personalității copiilor.

Determinarea copiilor preșcolari să lucreze în echipă reprezintă o tehnică binecunoscută pentru promovarea învățării active și a unei bune pregătiri pentru integrarea școlară, știut fiind faptul că abilitatea de a lucra împreună a devenit apanajul noii reforme educaționale.

Din acest motiv, toate activitatile de invatare nu trebuie sa fie explicatii plicticoase, ci jocuri cu rol, simulari, povesti, probleme “decupate” din viata de zi cu zi. In orice moment al activitatii, copilul este antrenat intr-o activitate cu o sarcina clara si intotdeauna participarea lui are drept scop sa gaseasca o solutie, sa castige o competitie, sa-si adjucece un merit pentru efortul sau.

Copiii trebuie invatati de mici sa coopereze in cadrul unor echipe, dar sa se infrunte si individual din perspectiva “**castig eu - castigi si tu**”

3. ROLUL INVATARII PRIN COOPERARE PENTRU COPII

CARACTERISTICI	REZULTATE	
	PERMITE	CULTIVA
<p>-isi stabilesc sarcini ;</p> <p>-coopereaza ;</p> <p>-schimba idei ;</p> <p>-selecteaza informatia buna ;</p> <p>-realizeaza o informare din surse variate ;</p> <p>-face ca interventia educatoare/observator sa fie facultativa ;</p> <p>-sunt utilizate gandirea abstracta si critica ;</p>	<ul style="list-style-type: none"> • socializarea; • schimbul de pareri; • dezbateri; • dezvoltarea increderii in sine; • autoevaluarea pe baza analizei si in comparatie cu colegii. 	<ul style="list-style-type: none"> • toleranta; • motivatia; • creativitatea; • dorinta de cunoastere; • actiunea; • spirit de competitie cu echipele rivale; • responsabilitatea individuala si de grup.

4. FORMAREA GRUPULUI DE COPII

Organizarea invatarii in grupuri / echipe mici de copii trebuie facuta in mod corect. La inceput, sunt copii care considera ca, daca sunt grupati cu altii, pot sta linistiti toata activitatea, ca are cine sa realizeze sarcina de lucru. Educatoarea trebuie sa-i determine pe copii sa constientizeze ca sarcina unui grup este una comuna, iar pentru a fi realizata, fiecare copil are o sarcina individuala, pentru care-si asuma responsabilitatea.

Grupurile sunt utile pentru a genera intr-un interval scurt, un mare numar de idei si pentru a facilita intelegerea unor concepte abstracte, prin discutii referitoare la informatia primita si la experienta personala.

CATEVA MODALITATI DE FORMARE A GRUPURILOR DE COPII

- Copii numara de la 1 la 4 (sau 3), cei cu numarul 1 se asaza la masa pe care se gaseste cifra 1 si asa mai departe, fiecare copil se asaza la masuta cu cifra corespunzatoare.
- Pe o masuta se amesteca ecusoane cu 3 sau 4 categorii de desene: flori, iepurasi, ursuleti, fluturasi, etc. Fiecare copil isi alege ecusonul preferat si se asaza la masuta la care se gaseste ecusonul pe care l-a ales (se pot aseza ecusoane pe spatele fiecaruia si colegii se dirijeaza reciproc).
- Impusa (asezarea copiilor se face dupa cum indica educatoarea).
- La latitudinea si dupa preferinta copiilor.

5. INVATAREA PRIN COOPERARE PRESUPUNE AVANTAJE SI DEZAVANTAJE

Copiii li se solicita in mod explicit formarea de mici echipe pentru rezolvarea unui exercitiu, a unei lucrari, a unui proiect, etc. Copii trebuie sa-si imparta sarcinile si sa relationeze unul cu altul. Pe masura ce o echipa isi indeplineste partea sa, urmatoarea preia responsabilitatile acesteia, compara si completeaza informatiile, etc. Un factor important al invatarii prin cooperare il constituie valorificarea cunostintelor deja acumulate de catre copii si crearea posibilitatii de a dobandi altele noi, sa structureze informatia insusita si cea noua.

AVANTAJE	DEZAVANTAJE
<ul style="list-style-type: none">• Se impune depasirea restrictiei autoimpuse de a interactiona cu copii cu fond cultural asemanator;• Apar idei mai multe si mai bune;• Copii invata unul de la altul, nu doar de la educatoare;• Incurajeaza contributia personala;• Intervine aprecierea diversitatii;• Copilul intra in contact cu alte opinii decat ale sale, acestea obligandu-l sa tina seama de ele;• Se valorifica informatiile colegilor in construirea cunoasterii proprii;• Se realizeaza dezvoltarea sociala, se dobandesc competente sociale: respectul de sine, simtul identitatii si capacitatea de a rezista in conditii de stres si situatii de adversitate;• Se dezvolta unele relatii interpersonale mai bune: relatii colegiale, de solidaritate, de grija si devotament, de sprijin personal.• Evaluarea urmareste acordarea ajutorului imediat, avand o functie corectiva, ameliorativa .	<ul style="list-style-type: none">• Impunerea lucrului in echipa nu va reusi intotdeauna sa integreze copiii timizi si cu deficiente majore de comunicare;• Productivitatea unor copii poate scadea uneori, atunci cand sunt obligati sa colaboreze cu alti copii;• Educatoarea se confrunta cu necesitatea realizarii unui compromis intre eficienta si performanta;• Necesita mai mult timp;• Unii copii pot domina grupul;• Se poate pierde din vedere obiectivul final, de invatare, acordand foarte mare atentie relatiilor intragrup.

6. STRATEGII DE INVATARE PRIN COOPERARE

• *predicțiile în perechi*

Acestea pot fi folosite la diverse categorii de activitate.

De exemplu: la activitatea de educarea limbajului, se va citi pe fragmente povestirea „Ciuboșelele Ogarului”, de Călin Gruia.

Copiii vor fi întrebați dacă știu povestirea; dacă este cineva care cunoaște conținutul povestirii, îi cerem să se abțină de la această etapă. Copiii vor fi așezați perechi, fiecare copil având o foaie de hârtie și un creion, dacă știu să scrie; dacă nu, vor răspunde oral. Copiii vor primi cuvinte cheie care se referă la personaje, la locul unde se petrece acțiunea și la acțiunea propriu – zisă. După ce vor auzi cuvintele, copiii vor discuta, în perechi, și vor încerca să-și imagineze împreună despre ce va fi vorba, în povestirea ce va urma a fi citită. După ce au discutat timp de cinci minute, ei își vor prezenta predicțiile.

Această activitate predictivă poate fi făcută o singură dată, la început, sau poate fi repetată în decursul lecturii, permițând copiilor să-și modifice predicțiile pe măsură ce află conținutul.

Pentru copii este mai ușor să facă predicții pe parcursul desfășurării narațiunii, deci se va aplica procedeul cu această situație.

- ***Gândeți – lucrați în perechi – comunicați***

Spunem copiilor că va urma o activitate în care li se va cere să discute și să rezolve o anumită problemă. Aceasta trebuie să fie ceva interesant, ceva care să le trezească curiozitatea.

De exemplu: „De ce își cântă cucul numele?”; „Să vorbim despre gemeni”, (...despre perechi; ...despre vârstă; ...despre „lasă”; ...despre sentimente; ...despre cosmos; ...despre dinozauri; ...despre cutremure; ...despre vulcani).

Timp de câteva minute, copiii se vor gândi individual la temă, apoi vor găsi un partener cu care să-și discute ideile.

Aceasta este o strategie de învățare prin cooperare simplă și rapidă, care poate fi folosită la orice categorie de activitate.

- ***Rezumați – lucrați în perechi – comunicați***

Această activitate este o extensie a celei precedente și poate fi folosită după lectura unui text, după ascultarea unei prezentări sau după discutarea unei teme.

- ***Formulați – comunicați – ascultați – creați***

Această tehnică (Johnson/Bartlett, 1990) este o activitate în care partenerii formulează întâi răspunsuri individuale, apoi le comunică partenerului, îl ascultă pe acesta și, în final, creează împreună cu partenerul un răspuns, ca urmare a discuțiilor.

Munca în perechi este o strategie frecvent utilizată în centrele: Alfabetizare, Știință, Artă și Construcții. Deseori un copil construiește casele din localitatea natală în timp ce perechea lui de joc adaugă elemente care să întregescă construcția planificată. Frecvent, educatoarea propune ca sarcină, identificarea și gruparea personajelor pozitive și a celor negative dintr-o poveste, munca realizându-se în perechi. Un copil repovestește perechii sale de joc momentele mai importante, celălalt allege și arată imagini sugestive în ordinea desfășurării evenimentelor; împreună alcătuiesc un colaj, apoi discută fiecare personaj, stabilind care sunt „bune” și care sunt „rele”.

Munca în echipă este un aspect al învățării prin cooperare, ilustrând ideea de interdependență pozitivă: „un copil nu poate să reușească fără ceilalți”. Astfel solicităm copiii să lucreze în colaborare pentru a realiza diverse sarcini. De pildă, realizarea unei machete pentru centrul tematic, presupune ca fiecare copil din echipă să realizeze un element component, ori pavoazarea sălii de grupă, munca la colțul naturii, realizarea unor măști pentru sărbătorile de iarnă, a unor expoziții tematice. În asemenea activități, pe lângă obiectivele vizând învățarea copiilor li se formează și deprinderea de a munci în grup. La nivelul grădiniței, învățarea prin cooperare este o activitate frecvent utilizată în programul zilei.

Cooperarea și colaborarea se întâlnesc și în jocurile de creație – jocuri de rol, în echipele formate, în cadrul jocurilor de mișcare de la educație fizică, în jocurile didactice, în manifestări artistice: serbări, scenete, dansuri, lucrări practice, colective.

Pentru dezvoltarea sentimentului de prieten s-a desfășurat jocul „Ghemul”. Grupul de copii este așezat în cerc, pe covor. Ei primesc un ghem de sfoară(lâna) pe care îl rostogolesc de la unul la altul în direcții diferite. Fiecare ține de bucata de fir astfel încât, pe covor să apară un desen inedit. Dacă firul se rupe, li se spune copiilor ca există și prietenii care se pot rupe, se poate face nod , reparându-se ruptura, dar acel nod va exista, se va vedea tot timpul. Când ghemul s-a terminat începe strângerea lui în ordine inversă. Pe măsură ce se strange, fiecare îl numește pe colegul căruia îi înmânează ghemul .

Scopul principal al învățării prin cooperare este familiarizarea copiilor cu relațiile de muncă ce presupun împărțirea și distribuirea sarcinilor, solidarizarea membrilor grupului în jurul atingerii obiectivelor de interes comun, renunțarea la interesele personale în favoarea intereselor de grup, dezvoltarea unor trăsături de personalitate cu caracter prosocial

În concluzie, apreciez învățarea prin cooperare și sunt preocupată să-mi însușesc cât mai multe metode și tehnici de predare, deoarece această învățare este stimulativă, generând un comportament contagios și o strădanie competitivă; facilitează emiterea de ipostaze multiple și variate; dezvoltă capacitățile copiilor de a lucra împreună , ceea ce se constituie într-o componentă importantă pentru viața și pentru activitatea lor profesională viitoare; timpul de soluționare a problemelor este de cele mai multe ori mai scurt; se reduce la minim fenomenul blocajului emoțional al creativității; grupul dă un sentiment de încredere, de siguranță; antrenarea reciprocă a copiilor ce duce la dispariția fricii de eșec și determină curajul de a-și asuma riscul ; are ca efect educarea stăpânirii de sine și a unui comportament tolerant față de opiniile celorlalți; înfrângerea subiectivismului și acceptarea gândirii colective; se creează noi prietenii și simpatii; contribuie la intensificarea atitudinilor pozitive față de cadrele didactice.

Prin învățarea prin cooperare se poate contura și o rezolvare creativă a conflictelor, iar în cadrul divergențelor de opinii copiii se deprind să folosească un arsenal de luptă complex: deopotrivă cognitiv, afectiv și comportamental.

BIBLIOGRAFIE:

1. Fluieras Vasile, *Teoria și practica învățării prin cooperare*, Editura Casa Cartii de Știință, Cluj-Napoca, 2005.
2. Dulama Maria Eliza, *Metodologie didactică*, Editura Atlas – Clasiu
3. Neacșu, I., *Metode și tehnici de învățare eficientă*, Editura Militară, București, 1990
Pintilie, Mariana, *Metode moderne de învățare-evaluare*, Editura Eurodidact, Cluj-Napoca, 2002.

REFERAT

Învățarea colaborativă la prescolari

Educatoare:Liana Crișan, Gr.BICAZ

Bojan Simona, Gr.CORNI

ÎNVĂȚAREA COLABORATIVĂ

Învățarea prin colaborare este o strategie de instruire structurală și sistematizată, în cadrul căreia grupe mici lucrează împreună pentru a atinge un țel comun. Premisa învățării prin colaborare este aceea conform căreia subiecții care lucrează în echipă sunt capabili să aplice și să sintetizeze cunoștințele în moduri variate și complexe, învățând în același timp mai temeinic decât în cazul lucrului individual.

D.W.Johnson și R.T.Johnson au scris mult despre învățarea prin colaborare. Studiul lor din 1989 cercetează 193 de cazuri, comparând efectele diferite ale învățării prin colaborare față de tehnicile de învățare numite „tradiționale”. Doar în 10% din cazuri, rezultatele metodelor individuale au fost mai eficiente. Munca în echipă dezvoltă capacitatea elevilor de a lucra împreună o competență importantă pentru viața și activitatea viitorilor cetățeni.

Au fost create diverse denumiri pentru a ilustra munca colaborativă de învățare în grup, cum ar fi:

- Învățarea prin cooperare;
- Învățarea colaborativă;
- Învățarea colectivă;
- Învățarea comunitară;
- Învățarea reciprocă;
- Învățarea în echipă;
- Studiu în grup;
- Studiu circular.

Învățarea prin cooperare determină dezvoltarea personală prin acțiuni de autoconstientizare în cadrul grupurilor mici. Ea solicită toleranță față de opiniile diferite de gândire și simțire, valorizând nevoia copiilor de a lucra împreună, într-un climat prietenos, de susținere reciprocă.

Cooperarea presupune colaborare. Cu toate că cele două noțiuni sunt sinonime, putem face unele delimitări de sens, înțelegând prin colaborare o formă de relații între copii, ce constă în soluționarea unor probleme de interes comun, în care fiecare contribuie activ și efectiv și prin cooperare o formă de învățare, de studiu de acțiune reciprocă, interpersonală, cu durată favorabilă care rezultă din influențările reciproce ale agenților implicați.

Colaborarea se axează pe sarcini, iar cooperarea pe procesul de realizare a sarcinii. Cooperarea este o formă de interacțiune superioară în cadrul învățării, incluzând colaborarea. Analizând comparativ cooperarea și competiția putem evidenția următoarele trăsături caracteristice: Învățarea prin competiție: -este o formă relativ redusă de interacțiune psihosocială, constând în rivalitatea și bazându-se pe concurența interpersonală/intergrupala, fiecare având propriul scop;

-motivarea provine din dorința de afirmare proprie;

-accentul se pune pe produs, pe ceea ce se obține în urma învățării;

-evaluarea își exercită funcția de control prin raportarea la norma de grup. Acest fapt creează ierarhizarea, determină apariția de comportamente ostile și de atitudini individuale.

Invatarea prin cooperare: -este o forma superioara de interactiune psihosociala, bazata pe sprijin reciproc, pe toleranta, pe efort sustinut din partea tuturor, indreptat catre acelasi scop;

-motivatia este rezultatul actiunii conjugate a tuturor membrilor ce urmaresc un destin comun;

-atentia este indreptata asupra procesului de elaborare impreuna, prin colaborare, a demersurilor de realizare a sarcinilor. Este impartasita parerea ca toti pot oferi alternative valoroase de solutionare a problemei, deca le sunt oferite premisele necesare si sunt ajutati;

-evaluarea urmareste acordarea ajutorului imediat, avand o functie mai mult corectiva, ameliorativa, decat de sanctionare, ducand la reducerea stresului. Ea se realizeaza prin raportarea la progresul individului, si are in vedere atat participarea fiecarui membru la progresul elaborarii in comun cat si rezultatele echipei.

Competitia si colaborarea sunt practici care se intalnesc in scoala contemporana si sunt ambele necesare.

Învățarea colaborativă în activitățile matematice

Învățarea prin colaborare este o metodă de predare și învățare în care preșcolarii lucrează împreună, uneori în perechi, alteleori în grupuri mici, pentru a rezolva una și aceeași problemă, pentru a explora o temă nouă sau a lansa idei noi, combinații noi sau chiar inovații autentice.

Metodele interactive de grup determină și stimulează munca colaborativă desfășurată de cei implicați în activitate, în cadrul căreia, toți „vin” (participă) cu ceva și nimeni nu „pleacă” cu nimic.

Elemente de bază ale învățării prin colaborare

- **interdependența pozitivă** – preșcolarii realizează că au nevoie unii de alții pentru a duce la bun sfârșit sarcina grupului.
- **promovarea învățării prin interacțiunea directă** – preșcolarii se ajută unii pe alții să învețe, se încurajează și își împărtășesc ideile.
- **răspundere individuală** – performanța fiecărui preșcolar se evaluează frecvent și rezultatul i se comunică atât acestuia, cât și grupului.
- **deprinderile de comunicare interpersonală și în grup mic** – grupurile nu pot exista și nici funcționa eficient dacă preșcolarii nu au și nu folosesc anumite abilități sociale absolut necesare.
- **monitorizarea activității de prelucrare a informației în grup** – grupurile au nevoie de răgaz pentru a discuta cât de bine și-au atins scopurile și pentru a menține relații eficiente de muncă între toți membrii.

În exemplele pe care le prezint ofer diverse alternative de lucru, însă acestea nu este cazul să fie considerate „rețete” miraculoase care garantează reușita actului didactic.

Gândiți – Lucrați în perechi – Comunicați

Tehnica *Gândiți – Lucrați în perechi – Comunicați* (*Think-Pair-Share*) implică un moment individual în care se caută răspunsuri la o problemă, un moment de confruntare a ideilor proprii cu ideile unui partener, ceea ce implică comunicare și un moment în care se lucrează cu întregul grup. Partenerii dintr-o pereche pot avea sarcini diferite. Tehnica are mai multe etape:

2. *Sarcina de lucru*: Formați grupe de obiecte și scrieți în căsuța din dreapta numărul de obiecte din fiecare grupă

3. *Activitate individuală.*
4. *Activitate în perechi.* Până se scurge nisipul din clepsidră, arată-i colegului cum ai realizat sarcina de lucru, comparați modul de realizare al sarcinii și formulați un răspuns comun cu care sunteți de acord amândoi.
5. *Activitate frontală.* Am luat de la fiecare pereche câte un răspuns. Am notat pe tablă răspunsurile preșcolarilor și s-a analizat corectitudinea sarcinii de învățare.

Faptul că perechea confirmă ideile face să crească încrederea în sine și preșcolarul nu-i este teamă să exprime public opinia sau răspunsul asupra căruia au reflectat cei doi.

Hârtia de un minut

Tehnica *Hârtiei de un minut (One-Minute Paper)* determină preșcolarii să-și concentreze atenția pentru a rezolva o sarcină de învățare sau pentru a evoca anumite cunoștințe învățate anterior.

Sarcina de lucru. Scrie pe hârtie cifra corespunzătoare numărului de puișori rămași, după ce pisica a mâncat unul dintre ei.

Lanțul ideilor

Lanțul ideilor este o tehnică orală frontală. La solicitarea profesorului, fiecare preșcolar în ordinea locurilor în sala de grupă, enunță pe rând câte o informație despre subiectul propus.

Sarcina de lucru: Fiecare dintre voi va formula, pe rând, câte un enunț pentru exercițiul „3+1”. Veți formula întrebarea problemei.

Bibliografie:

Flueraș, Vasile, *Teoria și practica învățării prin cooperare*, Editura Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca, 2005

Neacșu, I., *Metode și tehnici de învățare eficientă*, Editura Militară, București, 1990

Pintilie, Mariana, *Metode moderne de învățare-evaluare*, Editura Eurodidact, Cluj-Napoca, 2002

